

Raamatunkäännös: KR 1933/38
TAISTELIJAKSI
KAMPPAILEE RISTILLÄ

JÄSENNYS 1. PETTURISTA JUMALAN
2. ISRAEL - JUMALA

3. ISRAELIN POJAT

4. LUPAUKSEN KANSA ENNEN JEESUKSEN SYNTYMÄÄ

5. LUPAUKSEN KANSA JEESUKSEN SYNTYMÄN JÄLKEEN

1. PETTURISTA JUMALAN TAISTELIJAKSI

Ensimmäisen kerran Israel-nimi esiintyy Raamatussa jakeessa 1. Moos. 32:28: "

Silloin hän sanoi: "Sinun nimesi älköön enää olko Jaakob, vaan Israel, sillä sinä olet taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa ja olet voittanut"."

Patriarkka Jaakob, lisäksi poika eli Aabrahamin pojanpoika, on palaamassa takaisin kotiinsa Kanaaninmaahan pitkältä pakomatkalta Mesopotamiasta. Jaakob oli kaksi vuosikymmentä aiemmin lähtenyt pakoon pettämäänsä ja vihastuttamaansa kaksoisveljeään Eesauta. Nyt Jaakob oli kohtaamassa pitkän ajan jälkeen veljeään, ja hän pelkäsi henkensä edestä. Olisiko Eesau vielä vihainen ja leppymätön? Hyökkäisikö hän Jaakobin kimppuun?

Jaakob-nimi tarkoittaa hepreassa kolmea eri asiaa: kantapäätä, seuraajaa ja petturia. Jaakob petti veljensä Eesaun ja isänsä lisäksi, huijasi heiltä äitinsä Rebekan avustuksella esikoisoikeuden ja isän siunauksen. Seurauksena tästä Jaakob joutui pakenemaan veljensä Eesaun vihaa. Jaakob joutui 20 vuodeksi pois isänsä kodista Mesopotamiaan palvelemaan enoan Laabania. Palatessaan tältä matkaltaan lopulta takaisin kotiinsa Jaakob tietää kohtaavansa veljensä Eesaun, jonka hän kuuli jo tulevan 400 miehen kanssa häntä vastaan. Kohtaamista edeltävänä yönä Jaakob joutuu Jabbokin joen varrella yksin yöpyessään painimaan, ankarasti taistelemaan, erään miehen kanssa, joka osoittautuu itse Herraksi. Koko yön kestävä taistelu päättyy lopulta siihen, että Herra muuttaa Jaakobin, petturin, nimen Israeliksi, Jumalan taistelijaksi.

Herra sanoo luoneensa Jaakobin eli kutsuneensa hänet uutta luovalla sanallaan tyhjästä olemaan. *"Mutta nyt, näin sanoo Herra, joka loi sinut, Jaakob, joka valmisti sinut, Israel: Älä pelkää, sillä minä olen lunastanut sinut, minä olen sinut nimeltä kutsunut; sinä olet minun."* (Jes. 43:1).

Jumalan Israel

1. Moos. 32

By Juha Muukkonen

29/11/2010

Israelin sanotaan puolestaan olevan Herran valmistama eli muovaama. Alkukielessä käytetty muovata-sana (hepr. jāšár, laus. jaatsar) tarkoittaa savenvalajan työtä, saviastian muokkaamista. Kysymys on herkästä ja läheisestä, huolellisella käten kosketuksella valmistamisesta ja muotoilemisesta. Samaa sanaa käytetään, kun kerrotaan Jumalan tehneen ihmisen (1. Moos. 2:7). Israel on rakkaudella ja vaivalla muokattu, petturista kasvatettu. Jaakob on vieroitettu monin kärsimyksin ja lyönnein ylpeydestä, itseriittoisuudesta, oman voiton pyynnistä ja valheesta. Luonnostamme me olemme jokainen Jaakobeja, pettureita, joista Herra kuitenkin koettelemusten koulussa kasvattaa ja kutsuu Jumalan taisteluriveihin kuuluvaksi. Niin kuin Jaakobkin Jumalan kanssa kamppailtuaan tuli heikoksi ja ontuvaksi, niin myös me emme enää ole entisellämme Herran kohdattuamme. Oma suuruus ja kuviteltu itseriittoisuus riisutaan meiltä pois, ja meistä tulee toisen armon varassa olevia. Se, joka kuvitteli ennen olevansa terve, ei Herran kanssa painittuaan voi enää tehdä muuta kuin huutaa syntisairauteensa apuun parantajaa ja lääkäriä.

2. ISRAEL - JUMALA KAMPPAILEE RISTILLÄ

Luku 1. Moos. 32 kertoo tästä Jabbok-joen rannalla tapahtuneesta erikoisesta ihmisen ja Jumalan välisestä kohtaamisesta. Samassa yhteydessä Herra antaa Jaakobille uuden nimen: Israel.

"Mutta yöllä hän (Jaakob) nousi, otti molemmat vaimonsa ja molemmat orjattarensa ja yksitoista lastansa ja meni kahlauspaikasta Jabbokin yli. 23. Ja hän otti heidät ja vei heidät joen yli ja vei sen yli kaiken, mitä hänellä oli. 24. Ja Jaakob jäi yksinensä toiselle puolelle. Silloin painiskeli hänen kanssaan muuan mies päivän koittoon saakka. 25. Ja kun mies huomasi, ettei hän häntä voittanut, iski hän häntä lonkkaluuhun, niin että Jaakobin lonkka nyrjähti hänen painiskellessaan hänen kanssaan. 26. Ja mies sanoi: "Päästä minut, sillä päivä koittaa". Mutta hän vastasi: "En päästä sinua, ellet siunaa minua".

27. Ja hän sanoi hänelle: "Mikä sinun nimesi on?" Hän vastasi: "Jaakob". 28. Silloin hän sanoi: "Sinun nimesi älköön enää olko Jaakob, vaan Israel, sillä sinä olet taistellut Jumalan ja ihmisten

Jumalan Israel

1. Moos. 32

By Juha Muukkonen

29/11/2010

---

kanssa ja olet voittanut". 29. Ja Jaakob kysyi ja sanoi: "Ilmoita nimesi". Hän vastasi: "Miksi kysyt minun nimeäni?" Ja hän siunasi hänet siinä. 30. Ja Jaakob antoi sille paikalle nimen Penuel, "sillä", sanoi hän, "minä olen nähnyt Jumalan kasvoista kasvoihin, ja kuitenkin on minun henkeni pelastunut". 31. Ja kun hän oli kulkenut Penuelin ohitse, nousi aurinko; mutta hän ontui lonkkaansa. 32. Sentähden israelilaiset eivät vielä tänäkään päivänä syö reisijännettä, joka kulkee lonkkaluun yli; sillä hän iski Jaakobia lonkkaluuhun, reisijänteen kohdalle." (1. Moos. 32:22-32)

Jakeissa 22-24 on sanaleikki heprean toisiaan muistuttavilla sanoilla Jaakob (hepr. בְּקֵעַי ja'áq óv), Jabbok (hepr. יַבְבֹּק jabbóq) ja painia (hepr. אַבְיָא 'áváq).

Nimi Israel (hepr. יִשְׂרָאֵל jísrá'él) tarkoittaa: Jumala taistelee/kamppailee. Mahdollista on ymmärtää tuo sana myös muulla tavalla: Jumalan prinssi tai Jumalan taistelija. Nuo jälkimmäiset merkitykset viittaavat erityisesti Jaakobiin (hepr. יַעֲקֹב ja'áq óv), jonka nimi tarkoittaa siis 'petturi' (1. Moos. 27:36). Herran koulussa petturista tehdään Jumalan taistelija. Syvimmiltään tuokin nimi - kuten kaikki muukin Pyhässä Raamatussa - saarnaa Kristusta: Itse Jumala käy Golgatan ristillä hikisen ja verisen kamppailun pelastaakseen oman kansansa.

Toinen Jaakob-nimen merkitys on 'kantapäästä kiinni pitävä' (pitää kiinni kantapäästä, hepr. אֲחֻזָּה 'áqáv) 1. Moos. 25:26. Tästä johtuu myös merkitys 'seuraava'.

3. ISRAELIN POJAT

Myöhemmin Israel-nimi tuli kaikkien Jaakobin poikien jälkeläisten yhteiseksi nimitykseksi: Israelin pojat (hepr. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל b'ne jísrá'él) - eli israelilaiset eli Israel. Vajaat tuhat vuotta Jaakobin eli Israelin ajan jälkeen syntyi Kanaaninmaahan myös Israel-niminen kuningaskunta, jonka ensimmäinen kuningas oli Saul. Vuonna 930 eKr. tämä Jaakobin kahdentoista pojan jälkeläisten valtakunta jakautui kahtia: eteläiseen Juudaan (Juudan ja Benjaminin heimot, pääkaupunki Jerusalem) ja pohjoiseen Israeliin (lopun 10 heimoa, pääkaupunki Samaria). Eteläistä valtakuntaa hallitsivat Daavidin jälkeläiset, pohjoisessa valtaa piti useita eri dynastioita eli kuningassukuja.

Pohjoinen valtakunta Israel tuhoutui lopullisesti vuonna 722 eKr. assyrialaisien hyökkäyksessä. Eteläinen Juuda säilyi vuoteen 586 eKr., jolloin babylonialaisten kuningas Nebukadnessar valloitti Juudan ja tuhosi Jerusalemin. Kansa vietiin sekä pohjoisesta että etelästä suurimmalta osalta pakkosiirtolaisuuteen Kaksoisvirtain maahan eli Mesopotamiaan tai sen lähialueille.

Vuonna 1948 jKr. syntyi jälleen itsenäinen Israelin valtio, pääosin Juudan jälkeläisten eli juutalaisten muuttaessa vuosituhantisen diasporan eli hajaannuksen jälkeen takaisin Aabrahamille ja hänen jälkeläisilleen luvatussa maassa.

4. LUPAUKSEN KANSA ENNEN JEESUKSEN SYNTYMÄÄ

Israelin kansan syntysanoina voi pitää Jumalan Abramille (hepr. 'avrām אַבְרָם 'korkea isä' tai 'isä on korkea') antamaa tehtävää lähteä Mesopotamiasta Kanaaninmaahan.

"Ja Terah otti poikansa Abram ja poikansa pojan Lootin, Haaranin pojan, ja miniänsä Saarin, poikansa Abram vaimon, ja he lähtivät heidän kanssaan Kaldean Uurista mennänsä Kanaanin maahan, ja he saapuivat Harraniin asti ja asuivat siellä. 32. Ja Terahin ikä oli kaksisataa viisi vuotta; sitten Terah kuoli Harranissa. 1. Ja Herra sanoi Abramille: "Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan. 2. Niin minä teen sinusta suuren kansan, siunaan sinut ja teen sinun nimesi suureksi, ja sinä olet tuleva siunaukseksi. 3. Ja minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä."

4. Niin Abram lähti, niinkuin Herra oli hänelle puhunut, ja Loot meni hänen kanssansa. Abram oli Harranista lähtiessään seitsemänkymmenen viiden vuoden vanha. 5. Ja Abram otti vaimonsa Saarin ja veljensä pojan Lootin sekä kaiken omaisuuden, jonka he olivat koonneet, ja ne

Jumalan Israel

1. Moos. 32

By Juha Muukkonen

29/11/2010

---

palvelijat, jotka he olivat hankkineet Harranissa, ja he lähtivät menemään Kanaanin maahan. Ja he tulivat Kanaanin maahan. 6. Ja Abram kulki maan läpi aina Sikemin paikkakunnalle, Mooren tammelle asti. Ja siihen aikaan kanaanilaiset asuivat siinä maassa. 7. Silloin Herra ilmestyi Abramille ja sanoi: "Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan". Niin hän rakensi sinne alttarin Herralle, joka oli hänelle ilmestynyt." (1. Moos. 11:31 - 12:7)

Herra lupasi Abramille niin suuren suvun, nimen, siunauksen kuin maankin. Lapsettomasta Abramista tulee suuri kansa eli Aabraham (hepr. 'avrāhām אַבְרָהָם 'kansan runsauden isä', 1. Moos. 17:5). Herra siunaa Abramia ja hänen nimensä on oleva suuri. Abramissa - hänen siemenessään, so. Kristuksessa - on tuleva siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä. Tämä lupaus on toteutunut 'rutkasti' - noin puolet maailman ihmisistä pitää Aabrahamia isänään: juutalaiset lisäksi arabit (ja muslimit) Ismaelin kautta ja kristityt Aabrahamin uskon kautta. Näin maallisesti ja ajallisesti ajatellen Aabrahamin nimi on verrattomasti suurempi kuin kenenkään muun nimi tässä ajassa, sillä kenenkä muun nimeen puoli ihmiskuntaa, nykyisin reilusti yli kolme miljardia ihmistä, itsensä liittäisi?

Vielä valtavampaa on kuitenkin se, että Aabrahamin jälkeläisen, Jeesuksen, kautta Jumala on siunannut ja tulee vielä siunaamaan kaikkia maailman kansoja evankeliumilla, joka on syntien anteeksiantamus ja iankaikkinen pelastus jokaiselle Jeesuksen nimeen uskovalle ja Häneen kastetulle.

Herra lupasi antaa Abramia jälkeläisille Kanaanin maan - maan joka vuotaa maitoa ja hunajaa (hepr. חֶלֶב וְחֵמֶן חֶלֶב וְחֵמֶן) 2. Moos. 3:8. Tämä lupaus on toteutunut jo yhteensä kolme kertaa: Egyptistä paluun jälkeen maa valloitettiin Joosuan johdolla n. 1400 eKr., 500-luvun lopussa eKr. Juudan kansa palasi takaisin Babylonian pakkosiirtolaisuudesta ja 1900-luvulla jKr. Israel sai jälleen tuon maan haltuunsa. Syvimmäntään tässä lupauksessa on kuitenkin puhe taivaasta, jonne päästään yksin Jeesuksen kautta.

Jumala valitsi Israelin - Aabrahamin, lisäksi ja Jaakobin lapset - kaikkien muiden kansakuntien joukosta. Israelin tuli olla Herralle pyhä, sen tuli erottautua kaikkien muiden kansojen epäjumalanpalveluksesta. *"Ja Herra sanoi: "Salaisinko minä Aabrahamilta, mitä olen tekevä? 18. Onhan Aabrahamista tuleva suuri ja väkevä kansa, ja kaikki kansakunnat maan päällä tulevat hänessä siunatuiksi. 19. Sillä minä olen valinnut hänet, että hän käskisi lapsiansa ja perhettänsä, joka jää hänen jälkeensä, noudattamaan Herran tietä ja tekemään sitä, mikä vanhurskaus ja oikeus on, jotta Herra antaisi Aabrahamille tapahtua, mitä hän on hänelle luvannut.""* (1. Moos. 18:17-19)

Syvimmältään tämäkin, kuten siis kaikki muukin Raamatussa ja Jumalan työssä, tähtää Jeesukseen: Herra erotti itselleen kansan, jonka keskelle Hän antaisi syntyä Vapahtajan, kaikkien kansakuntien Pelastajan. Israel valittiin, jotta maailmaan lihaksi tulevalla Jumalan Pojalla Jeesuksella olisi kotimaa ja -kansa.

5. LUPAUKSEN KANSA JEESUKSEN SYNTYMÄN JÄLKEEN

Ei ole sattumaa, että suurin osa maailmaa laskee kalenterinsa Jeesuksen syntymän mukaan. Koko Jumalan luomis- ja pelastussuunnitelma tähtäsi Jeesukseen. Kaksi tuhatta vuotta sitten Beethlehemissä ja kolmekymmentä kolme vuotta sen jälkeen Jerusalemissa elettiin maailmanhistorian keskipisteessä. Kaikki, mitä Jumalan maailmassa ja Hänen itseilmoituksessaan oli tapahtunut ennen Jeesusta, viittasi Kristukseen ja ennakoi Häntä. Ja kaikki mitä on tapahtunut Jeesuksen jälkeen, on suhteessa ja sidoksissa tuohon ihmisjärjelle käsittämättömään asiaan: Jumala syntyy ihmiseksi, elää täydellisen elämän, kertakaikkisesti sovittaa koko ihmiskunnan syntivelan Golgatan ristillä, nousee pois haudan syvyydestä ja astuu ylös taivaaseen.

Vanhan liiton kansa, maallinen Israel eli juutalaiset, eivät kuitenkaan ottaneet kuin aivan pienen joukon voimin vastaan heille luvattun Messiaan, Herran ja Kuninkaan. Helluntain 'alkuherätyksen', noin kolmentuhannen Pietarin saarnan kautta uskoon tulleen juutalaisen jälkeen (Apt. t. 2.), vain harvat valitun kansan jäsenet tunnistivat Jeesuksessa Pelastajansa. Jo apostolien aikana juutalaisen kansan vastarinta evankeliumia kohtaan vahvistui niin, että tuskin mikään kansa on niin ehyesti torjunut Jeesusta kuin israelilaiset.

Kun Aabrahamin lihalliset jälkeläiset - Herran oma valittu kansa - kieltäytyivät uskomasta veljeensä Jeesukseen, antoi Jumala pelastuksen kohdata pakanakansoja. Mekin olemme täällä Suomessa niitä, jotka olemme saaneet tulla epäjumalien palvomisen pimeydestä Jumalan valkeuteen ja pelastukseen.

Vasta meidän elinaikanamme, lähes kaksi tuhatta vuotta kestäneen paatumuksen ajan jälkeen, on Vanhan liiton kansa kääntymässä Jeesuksen puoleen. Apostolien aikojen jälkeen seuranneiden 1900 vuoden aikana Jeesuksen uskoon on tullut ilmeisesti vähemmän juutalaisia

Jumalan Israel

1. Moos. 32

By Juha Muukkonen

29/11/2010

---

kuin mitä nyt meidän elinaikanamme. Tällä hetkellä esim. Israelissa lasketaan olevan jo noin 10 000 Jeesukseen uskovaa eli ns. messiaanista juutalaista. Neljä vuosikymmentä sitten heitä oli siellä vain kourallinen.

Kun Israelin kansa oli Egyptistä orjuudesta poispääsemisen jälkeen tehnyt Aaronin johdolla kultaisen vasikan, niin Mooses olisi halunnut antaa itsensä rangaistavaksi, jottei Herra hukuttaisi koko Israelin kansaa.

"Seuraavana päivänä Mooses sanoi kansalle: "Te olette tehneet suuren synnin. Minä nousen nyt Herran tykö - jos ehkä voisin sovittaa teidän rikoksenne." 31. Ja Mooses palasi Herran tykö ja sanoi: "Voi, tämä kansa on tehnyt suuren synnin! He ovat tehneet itselleen jumalan kullasta. 32. Jospa nyt antaisit heidän rikoksensa anteeksi! Mutta jos et, niin pyyhi minut pois kirjastasi, johon kirjoitat." 33. Mutta Herra vastasi Moosekselle: "Joka on tehnyt syntiä minua vastaan, sen minä pyyhin pois kirjastani." (2. Moos. 32:30-32)

Pakanoiden apostoli Paavali haluaisi myös tulla vaikka itse kirotuksi, kunhan Israelin kansa vain pelastuisi. *"Minä sanon totuuden Kristuksessa, en valhettele - sen todistaa minulle omatuntoni Pyhässä Hengessä - 2. että minulla on suuri murhe ja ainainen kipu sydämessäni. 3. Sillä minä soisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljieni hyväksi, jotka ovat minun sukulaisiani lihan puolesta, 4. ovat israelilaisia: heidän on lapseus ja kirkkaus ja liitot ja lain antaminen ja jumalanpalvelus ja lupaukset; 5. heidän ovat isät, ja heistä on Kristus lihan puolesta, hän, joka on yli kaiken, Jumala, ylistetty iankaikkisesti, amen!*

6. Mutta ei niin, että Jumalan sana olisi harhaan mennyt. Sillä eivät kaikki ne, jotka ovat Israelista, ole silti Israel, 7. eivät kaikki ole lapsia sentähden, että ovat Aabrahamin siementä, vaan: "lisäkista sinä saat nimellesi jälkeläiset"; 8. se on: eivät ne, jotka lihan puolesta ovat lapsia, ole Jumalan lapsia, vaan lupauksen lapset, ne luetaan siemeneksi. [. .]

22. Entä jos Jumala, vaikka hän tahtoo näyttää vihansa ja tehdä voimansa tiettäväksi, on suurella pitkämielisyydellä kärsinyt vihan astioita, jotka olivat valmiit häviöön, 23. ja on tehnyt sen saattaakseen kirkkautensa runsauden ilmi laupeuden astioissa, jotka hän on edeltävalmistanut kirkkauteen? 24. Ja sellaisiksi hän myös on kutsunut meidät, ei ainoastaan juutalaisista, vaan myös pakanoista, 25. niinkuin hän myös Hoosean kirjassa sanoo: "Minä olen kutsuva kansakseni sen, joka ei ollut minun kansani, ja rakkaakseni sen, joka ei ollut minun rakkaani. 26. Ja on tapahtuva, että siinä paikassa, jossa heille on sanottu: 'Te ette ole minun kansani', siinä heitä kutsutaan elävän Jumalan lapsiksi."

27. Mutta Esaias huudahtaa Israelista: "Vaikka Israelin lapset olisivat luvultaan kuin meren hiekka, niin pelastuu heistä vain jäännös. 28. Sillä sanansa on Herra toteuttava maan päällä lopullisesti ja rutosti." 29. Niinkuin Esaias myös on ennustanut: "Ellei Herra Sebaot olisi jättänyt meille siementä, niin meidän olisi käynyt niinkuin Sodomian, ja me olisimme tulleet Gomorran kaltaisiksi".

30. Mitä me siis sanomme? Että pakanat, jotka eivät tavoitelleet vanhurskautta, ovat saavuttaneet vanhurskauden, mutta sen vanhurskauden, joka tulee uskosta; 31. mutta Israel, joka tavoitteli vanhurskauden lakia, ei ole sitä lakia saavuttanut. 32. Minkätähden? Sentähden, ettei se tapahtunut uskosta, vaan ikäänkuin teoista; sillä he loukkautuivat loukkauskiveen, 33. niinkuin kirjoitettu on: "Katso, minä panen Siioniin loukkauskiven ja kompastuksen kallion, ja joka häneen uskoo, se ei häpeään joudu". " Room. 9:1-8, 22-33.